

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Директори Муассисаи давлатии

«Қаҷушғоҳи меҳнат, муҳочират ва шуғли аҳоли»-и Вазорати меҳнат, муҳочират ва шуғли аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон

н.и.с. Маҳмадбекзода М.Ш.

«24» 01 2024

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Одинаев Аслам Мадғиёевӣ дар мавзуи "Такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)", барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои иқтисодӣ аз руи ихтисоси 08.00.12 - иқтисодиёти меҳнат.

1. Мубрамият ва зарурати тадқиқот. Асоси фаъолияти инноватсионӣ ҳамчун эҷод ва паҳн кардани инноватсия маҷмӯи донишҳои мебошад, ки барои қонеъ кардани ниёзҳои инсон истифода мешаванд. Онҳо аз шахсият ҷудонашавандаанд, ки имкон медиҳад, ки онҳоро ҳамчун сармояи инсонӣ ҳисоб кунем. Агарчӣ назарияи сармояи инсонӣ таърихи на он қадар дуру дароз дорад, вале бо таваҷҷуҳ ба мубрамияти он дар шароити кунунӣ ботадриҷ дар тамоми зинаҳои идоракунии аҳамияти бузург касб менамояд. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон низ таваҷҷуҳ ба масоили сармояи инсонӣ тарафт бештар мешавад. Хусусияти иқтисодиёти муосир сармоягузорию ба сармояи инсонӣ чун омили муҳимми таъмини рақобатпазирӣ дар муҳити дохилӣ ва хориҷӣ, шуғли пурмаҳсули аҳоли, баланд бардоштани сатҳ ва сифати зист ва рушди иқтисодиёти навоварона тақозо менамояд.

Дар шароити феълии Ҷумҳурии Тоҷикистон инкишофи сармояи инсонӣ бештар бо масоили ташаккули муҳити ниҳодии мусоид, рушди бозори хизматрасониҳои таълимӣ, танзими равандҳои муҳочирати аҳоли ва баланд бардоштани идоракунии давлатии низоми тақрористехсолкунии захираҳои меҳнатӣ алоқаманд мебошад. Ҳаллу фасли оқилонаи мушкилоти зикршуда метавонад самаранокии низоми

такрористехсолкунии сармояи инсониро ба таври қобили таваҷҷуҳ боло бардорад. Аҳамият ва мубрамияти мавзуи кори диссертатсионии Одинаев Аслам Мадғиёевчиро мавридҳои дар боло зикршуда асоснок менамояд.

2. Дарачаи асоснок ва саҳеҳ будани натоиҷи илмӣ, хулоса ва тавсияҳое, ки дар диссертатсия оварда шудаанд бо омузиш амиқ ва асоснок намудани муқаррароти назариявӣю методологӣ, ки барои таҳқиқ аҳамияти калон доранд, истифодаи усулҳои мухталифи илмӣ тадқиқот, ки ба вазифаҳои гузошташуда мувофиқанд, ва таҳлили миқдори зиёди иттилооти дорои характери илмӣю амалӣ собит мешавад. Пойгоҳи иттилоотии тадқиқот хеле васеъ буда, монографияҳо, мақолаҳои илмӣ, маводи расмӣ Агентии омили назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, санадҳои қонунгузорӣ ва меъёрӣ, маълумот аз Вазорати маориф ва илми кишвар, Вазорати Вазорати меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳоли Ҷумҳурии Тоҷикистон ва дигар вазорату кумитаҳои дахлдорро фаро мегирад.

Дар кори диссертатсионӣ мазкур шумораи зиёди мақолаву монографияҳои олимони ватанӣ ва хориҷӣ оид ба асосҳои назариявӣ, методологӣ ва воситаҳои амалии танзими ҷанбаҳои ташкилию иқтисодии тақмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккули иқтисодиёти инноватсионӣ таҳлил карда шудааст, дар асоси он, муаллиф, нуқтаи назари худро дар шакли хулосаҳои илмӣ пешниҳод намудааст.

Ғояи асосии кори диссертатсионӣ, фарзия, навоарӣ ва нуқоти ба ҳимоя пешниҳодшаванджа дар асоси муқаррароти бунёдии назарияи иқтисодӣ, назария ва методологияи иқтисодиёти меҳнат ва иқтисодиёти инноватсионӣ асос ёфтаанд. Ба сифати заминаи методологӣ усулҳои асосии илмӣ, аз қабилӣ: усули системавӣ, таърихӣ, омӯрӣ, риёзӣ, идуксия, дедуксия, қиёсӣ, монографӣ, синтез ва ғайра истифода шуданд. Маҷмӯи васеи усулҳои истифодашуда ба муаллифи тадқиқот имкон додаанд, ки ки сатҳи баланди эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои амалии тадқиқоти илмӣ ӯ таъмин карда шавад.

3. Мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ.

Диссертатияи Одинаев Аслам Мадгӣевач дар мавзуи "Такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ (*дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон*) ба бандҳои зерини Шиносномаи ихтисоси кормандони илмӣ (илмҳои иқтисодӣ) КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ихтисоси 08.00.12 – Иқтисодиёти меҳнат мутобиқ мебошад: 1. Асосҳои назариявӣ ва методологии иқтисодиёти меҳнат; назария ва концепсияҳои рушди муносибатҳои иҷтимоӣ-меҳнатӣ (назарияи шугъл, бозори меҳнат, идоракунии кормандон ва ғайра); 3. Масоили назариявӣ-методологӣ дар соҳаи меҳнат ва муносибатҳои иҷтимоӣ-меҳнатӣ; 7. Ҳавасмандгардонӣ ва музди меҳнати кормандон; ташкили музди меҳнат ва таъмини алоқамандии он бо тахассуси кормандон ва самаранокии истеҳсолот; функсияи такрористеҳсолӣ ва ҳавасмандгардонии музди меҳнат; 8. Масоили сифати нерӯи корӣ, тайёркунӣ, ташаккули салоҳияти касбӣ, бозомӯзӣ ва такмили ихтисоси кадрҳо; ташаккули рақобатпазирии кормандон; роҳнамоии касбии аҳоли; ҳаракати кормандон; 20. Таҷрибаи хориҷии танзими муносибатҳои иҷтимоӣ-меҳнатӣ ва дурнамои истифодаи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон.

4.Эътиоднокии навлониҳои илмӣ диссертатсия ва натоиҷи ба дастомада. Навлони илмӣ таҳқиқот А.М. Одинаевро асоснок намудани муқаррароти назариявӣ такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ ва коркарди тавсияҳои амалӣ ҷиҳати омода намудани кадрҳои дорои тавонмандии инноватсионӣ дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон ифода меёбад. Дар диссертатсия як қатор муқаррароти нави дорои аҳамияти илмиву амалӣ пешниҳодл шудаанд, ки, ба андешаи мо, муҳиматринашон инҳо мебошанд:

- паҳлуҳои мухталифи назариявии омузиш, хусусиятҳо ва мазмуну муҳтавои мафҳуми “сармояи инсонӣ” тадқиқ шудааст, ки дар асоси он муаллиф мавқеи худро нисбат ба мафҳуми такрористеҳсоли сармояи инсонӣ мушаххас менамояд (саҳ. 16-36). Ҳамин тавр, ба андешаи муаллиф натиҷаи инкишофи сифатӣ ва миқдории захираҳои меҳнатии кишвар бо таваҷҷуҳ ба таъсири омилҳои табиӣ, минтақавӣ (ҷуғрофӣ), таърихӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ бо таваҷҷуҳ ба сиёсати ҳадафмандонаи давлат дар ин раванд, дараҷаи рушди сармояи инсонии миллӣ ва мувофиқати он ба талаботҳои иқтисодиёти инноватсиониро инъикос менамояд;

- дар асоси ҷамъбандии мавқеи олимони варзидаи хориҷиву ватанӣ муаллиф таърифи шахсии худро дар бораи мафҳуми сармояи инсонӣ бо таваҷҷуҳ ба ҷойгоҳи калидии унсури таркибии он - тавонмандии инноватсионӣ - пешниҳод намудааст, ки аз дигар унсурҳои таркибии он (маълумот, саломатӣ, ахлоқ, саҳткушӣ, таҳаммулпазирӣ, ҳаракатпазирӣ ва ғ.) таъсирпазир мебошад ва ба зарурати сармоягузориҳои ҳадафманд ҷиҳати бештар намудани ин таъсир таъқид мекунад. Яъне, ба андешаи муаллиф, табиати иқтисодии сармояи инсонӣ сармоягузориҳои ҳадафмандонаро ҷиҳати тақомули он пайваста тақозо менамояд (саҳ. 36-54);

- дар кори диссертатсионӣ ба асосҳои методии ташаккули муҳити институтсионалии рушди сармояи инсонӣ аҳамияти зиёд дода шудааст. Муаллиф нақши давлатро ҳамчун пайвандгари бунёдии кушишҳои дастаҷамъонаи иштирокчиёни равандҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ дар раванди омода намудани кадрҳои соҳибтаҳассус махсус таъқид намуда эҷоди системаи ҳавасмандгардонӣ барои таъмини фаъолияти босамари инноватсионии онҳоро асоси ташкили муҳити мусоиди институтсионалии рушди сармояи инсонӣ қаламдод менамояд (саҳ. 54-64);

- таъсири муҳити институтсионалии рушди системаи таҳсилоти олии касбӣ ва танзими равандҳои муҳоҷирати меҳнатӣ ба раванди

такрористеҳсолкунии сармояи инсонӣ тадқиқ шудааст, ки сабаб ва натиҷаи татбиқи сиёсати рушди иқтисодиёти навоваронаро дар ҷумҳуриё бо назардошти муаммоҳо ва мавонеҳои мавҷуд дар ин самт, шарҳ медиҳанд. Дар робита ба ин тамоюли омода намудани кадрҳо бидуни ба назар гирифтани талаботҳои воқеии бозори меҳнат ва наандешидани чораҳои муассир ҷиҳати боздоштани “фирори мағзҳо” ба сифати омили муҳимми боздорандаи рушди фаъолияти инноватсионӣ дар кишвар таъриф шудааст (саҳ. 65-95);

- роҳҳои асосии рушди сармояи инсонӣ дар заминаи беҳтар намудани ҳамкории давлат ва системаи маориф бо таваҷҷуҳ ба такмили низоми алоқамандии таҳсилоти олӣ ва бозори меҳнат ҷиҳати дар амал татбиқ намудани моделҳои омузишии тақвияти тафаккури инноватсионии муҳассилин муайян карда шуданд. Дар ин замина амсилаи муҳосибаи омилҳои муассир ба арзиши сармояи инсонӣ дар сатҳи ширкатҳои ватанӣ қор карда баромада шудааст, ки ба назар гирифтани натоиҷи он ҷиҳати таъмини рушди мутавозини низоми таҳсилоти олӣ ва бозори меҳнат мусоидат менамояд (саҳ. 95-115);

- низоми чорабиниҳои танзими давлатӣ, ки ба истифодаи самараноки сиёсати танзими муҳоҷирати меҳнатӣ бо таваҷҷуҳ ба коҳиши раванди “фирори мағзҳо”, истифодаи бештар аз самараи синергетикии “гардиши мағзҳо” ва таъмини ҳавасмандии кадрҳои соҳибтахассус ҷиҳати пешбурди фаъолияти соҳибқарорӣ дар ҳудуди кишвар пешниҳод карда шудааст (саҳ. 116-161).

5. Аҳамияти назариявӣ ва амалии диссертатсия. Аҳамияти назариявии қори диссертатсионии А.М. Одинаевро муқаррароти илмӣ дар бораи инкишофи назарияи сармояи инсонӣ дар шароити рушди иқтисодиёти инноватсионӣ, татбиқи он дар минтақаҳои, ки теъдоди захираҳои меҳнатнашон зиёд мебошад, муайян менамояд. Муқаррароти алоҳидаи натоиҷи тадқиқот асосҳои назариявии иқтисодиёти меҳнатро бо

таваччуҳ ба коркарди моделҳои муосири оmodасозии кадрҳои дорои тавонмандии инноватсионӣ пурратар менамояд.

Натиҷаҳои тадқиқоти илмиро ҳангоми коркард ва татбиқи стратегияи миллии рушди сармояи инсонӣ, танзими рушди мутавозини низоми таҳсилоти олии ва бозори меҳнат, танзими равандҳои муҳоҷирати меҳнатӣ ва амсоли он метавон истифода бурд. Натиҷаҳои тадқиқотро инчунин ҳангоми хондани курсҳои «Назарияи сармояи инсонӣ», «Иқтисоди меҳнат» ва «Идоракунии захираҳои меҳнатӣ», “Иқтисодиёти навоварона” истифода бурдан мумкин аст.

6. Мундариҷа ва сохтори диссертатсияи Одинаев Аслам Мадғиёевич дар мавзуи "Такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ (*дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон*) ба мавзӯ, мақсад ва вазифаҳои тадқиқоти анҷомшуда мувофиқ аст. Диссертатсия аз муқаддима, се боби матни асосӣ, хулоса ва пешниҳодҳо, рӯйхати адабиёт иборат аст. Муҳтавои асосии таҳқиқот дар 184 саҳифа оварда шуда 20 ҷадвал ва 12 расмро дар бар мегирад. Рӯйхати адабиёт аз 180 номгӯй иборат аст.

Дар муқаддима мубрамии мавзӯи диссертатсия, дараҷаи таҳқиқи мавзӯи илмӣ асоснок карда шуда, мақсад, вазифаҳо, объекту предмет муайян гардидаанд, ҳамчунин маълумот оид ба асосҳои назариявӣю методологии таҳқиқот, навгонии илмӣ таҳқиқот, нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳамияти назариявӣю амалии таҳқиқот, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ, интишорот аз рӯйи мавзӯи диссертатсия, ҳамчунин сохтор ва ҳаҷми диссертатсия оварда шудаанд.

Дар боби аввали диссертатсия - **«Ҷанбаҳои назариявии ташаккулёбӣ ва истифодаи самараноки сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ»** асосҳои концептуалии ташаккулёбии сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ тавсиф шуда, принципҳо ва

механизмҳои асосии ташаккулёбии сармояи инсонӣ дар шароити мазкур тадқиқ шудаанд, инчунин, омилҳои муассир ба рушди институтҳои ташаккули сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ шарҳ дода шудаанд. Ба андешаи муаллиф, тақомули сармояи инсонӣ ҳамон вақт ба мақсад ва ҳадафҳои стратегияи рушди миллӣ мувофиқат менамояд, ки тавонмандии инноватсионии он бо таваҷҷуҳ ба мавҷудияти захираи табиӣ минтақа инкишоф ёбад. Яъне тавонмандии инноватсионии сармояи инсонӣ барои аз худ кардан, коркард ва то ба марҳилаи маҳсулоти ниҳоӣ расонидани захираҳои табиӣ мавҷуд мусоидат намояд. Дар акси ҳол нерӯи мутахассис ва дорои тавонмандии инноватсионӣ ба раванди “фирори мағзҳо” фаро гирифта мешаванд ва амалан манфиатшон ба рушди инноватсионии кишвар таъсири камранге касб менамояд.

Дар боби дуюм - **«Вазъи кунунӣ ва тамоюлҳои рушди сармояи инсонӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон»** тамоюли рушди таҳсилоти олии касбӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди омӯзиш қарор гирифта, нақши муҳҷирати меҳнатӣ дар рушди сармояи инсонӣ баррасӣ гардидааст ва дар асоси амсилаи риёзӣ таҳлили институтсионалии омилҳои ба рушди сармояи инсонӣ таъсиррасон анҷом дода шудааст. Ба ақидаи муаллифи диссертатсия, барои Тоҷикистон фаҳмиши нави муқаррароти методологии назарияи муҳҷират ҳаётан муҳим аст. Сиёсати давлатии муҳҷирати меҳнатии хориҷӣ бояд ба назар бигирад, ки дар оянда дар робита ба бунёди корхонаҳои нави саноатӣ, эҳёи як қатор корхонаҳои саноатӣ дар заминаи нави техникӣ-технологӣ, афзоиши фаъолияти сармоягузорӣ, талаботи иқтисоди миллӣ ба захираҳои меҳнатӣ меафзояд. Ҳама гуна қарорҳо дар соҳаи муҳҷирати меҳнатии берунӣ дар ҳамаи сатҳҳои низоми давлатӣ бояд ба манфиати фароҳам овардани заминаҳои ҳифз ва баланд бардоштани сармояи инсонии Ҷумҳурии Тоҷикистон қабул карда шаванд. Дар ин замина нақши бозори меҳнати дохилӣ бо

таваччуҳ ба фаъол намудани корхонаҳои кишвар ҷиҳати ҷазб ва нигоҳдории кадрҳои баландихтисос хеле муҳим мебошад.

Дар боби сеюм - «**Самтҳои рушди сармояи инсонӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон**» амсилаи концептуалии ташаккулёбии арзиши стратегии сармояи инсонӣ коркарда баромада шуда, рушди сармояи инсонӣ дар асоси такмили ҳамкориҳои мутақобилаи давлат, бозори меҳнат ва низоми маориф тадқиқ ва усулҳои танзими равандҳои муҳоҷирати меҳнатӣ бо таваҷҷуҳ ба коҳиш додани ҷараёни “фирори мағзҳо” баррасӣ гардидааст. Муаллиф қайд менамояд, ки такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ раванди дар амал татбиқ намудани чорабиниҳои муассир бо истифода аз абзорҳои гуногуни мактаби институтсионалии идоракунии ҷараёнҳои иқтисодию иҷтимоӣ мебошад, ки заминаҳои асосии онро муқаррароти равиши системавии бозтавлид ва истифодабарии самараноки сармояи инсонии милли ташкил медиҳад. Самаранокии татбиқи усулҳо ва механизмҳои пешниҳодшуда, дар маҷмӯъ, муҳити нави институтсионалии бозтавлид ва истифодабарии самараноки сармояи инсониро ба вуҷуд меорад, ки он ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои стратегии рушди иқтисодӣ милли дар давраи дарозмуддат ба таври муассир мусоидат хоҳад кард.

Дар **хулоса** пешниҳоду тавсияҳои муаллиф ҷиҳати дар амал татбиқ намудани роҳу усулҳои такмили механизми идоракунии сармояи инсонӣ дар шароити иқтисодиёти инноватсионӣ оварда шудаанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботҳои Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Диссертатсия дар асоси талаботҳои «Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо ва авторефератҳо барои дарёфти дараҷаҳои илмӣ, мақолаҳои илмӣ ва монографияҳои тақризшаванда» омода гардида, мубрамии мавзӯи таҳқиқот, дараҷаи таҳқиқоти мавзӯи илмӣ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо (лоиҳаҳо) ва мавзӯҳои илмӣ,

мақсади таҳқиқот, вазифаҳои таҳқиқот, объекти таҳқиқот, мавзӯи таҳқиқот, навиғониҳои илмӣ таҳқиқот, аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот, нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳо, мутобиқати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот, интишорот аз рӯи мавзӯи диссертатсия, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия ба таври мукамал моҳияти диссертатсияро дар бар гирифта, асосҳои илмӣ ва амалии онро дар сатҳи зарурӣ инъикос менамоянд.

Таҳқиқоти диссертатсионӣ унвонҷӯ аз он нуқтаи назар қобили дастгирӣ мебошад, ки дар шароити имрӯза барои татбиқи ҳадафҳои стратегияи кишвар нигаронида шудааст.

7. Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб

1. Доираи масъалаҳое, ки ҳаллу фасли онҳо чун ҳадафи асосии диссертатсия муайян шуданд, хеле васеъ ва гуногунпаҳлу мебошанд. Албатта, ҳаллу фасли ҳамаи онҳо ғайримкон аст. Аз ҷумла, натиҷаҳои бевоситаи фаъолияти донишгоҳҳои кишвар дар самти таъмини тавонмандиҳои инноватсионӣ муҳассилин дар натиҷаҳои кори диссертатсионӣ пурра таҷасум наёфтаанд.

2. Алоқамандии бозори хизматрасониҳои таълимӣ ва бозори меҳнати кишвар дар раванди ташаккули сармояи инсонӣ ба таҳлили амиқ ва ҳаматарафа фаро гирифта нашудааст. Дар ин самт миқдори ҷадвалҳо ва маълумотҳои оморие, ки дар диссертатсия оварда шудааст, кифоя намебошад.

3. Агар амсилаи концептуалии ташаккулёбии арзиши стратегияи сармояи инсонӣ дар асоси маълумотҳои якҷанд корхонаҳои кишвар ба таври муқоисавӣ тартиб дода мешуд (муҳосиба мешуд) ба мақсад мувофиқтар мебуд.

4. Дар кори диссертатсионӣ интишороти илмӣ кормандони Муассисаи давлатии «Пажӯҳишгоҳи меҳнат, муҳочират ва шуғли аҳоли»-

и Вазорати меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таври кофӣ истифода нашудаанд.

5. Дар диссертатсия иштибоҳоти имлоӣ ва услубӣ зиёд вомеҳӯранд.

Аммо эродҳои зикршуда баҳои умумии кори анҷомшударо коста намегардонанд, онҳо бештар характери тавсиявӣ доранд ва ҷиҳати тадқиқотҳои ояндаи муаллиф дар ин самт метавонанд ба инбат гирифта шаванд.

Аз рӯи маводи диссертатсия 10 кори илмӣ, аз он ҷумла 4 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсияшуда нашр шудааст. Интишороти муаллиф мазмун ва муҳтавои тадқиқоти диссертатсиониро таҷассум менамояд.

8.Хулосаи умумӣ

Диссертатсияи Одинаев Аслам Мадғиёевич дар мавзӯи "Такмили механизми рушди сармояи инсонӣ дар шароити ташаккулёбии иқтисодиёти инноватсионӣ (*дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон*), ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои иқтисодӣ аз руи ихтисоси 08.00.12 - иқтисодиёти меҳнат, пешниҳод гардидааст, ба талаботҳои КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад. Муаллиф ба ҳадафҳое, ки дар назди худ гузоштааст, комилан ноил гардидааст.

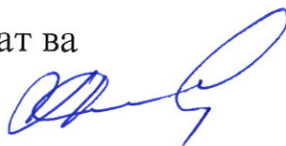
Натиҷаҳои илмӣ ва нуқтаҳои барои ҳимоя пешниҳодшуда аз саҳми шахсии муаллифи тадқиқоти диссертационӣ дар илм шаҳодат медиҳанд. Тавсияҳое, ки муаллиф барои ҳалли муаммоҳои мавҷуд дар соҳаи тадқиқоти худ пешниҳод менамояд, асоснок буда, сифатан аз тавсия ва пешниҳодҳои олимони дигар фарқ мекунанд. Муаллифи диссертатсия Одинаев Аслам Мадғиёевич сазовори дараҷаи илмӣ номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯи ихтисоси 08.00.12 - иқтисодиёти меҳнат, мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар ҷаласаи Шурои илмӣ Муассисаи давлатии «Пажӯҳишгоҳи меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳоли» аз санаи 24-уми январи соли 2024 протоколи №1 муҳокима ва тасдиқ карда шудааст.

Раиси ҷаласа:

Директори МД

«Пажӯҳишгоҳи меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳоли», н.и.с.

Маҳмадбекзода М.Ш.

Ташхисгар:

н.и.и., мудири шуъбаи бозори меҳнат ва шуғли аҳолии МД «Пажӯҳишгоҳи меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳоли»

Васиев Ф.М.

Котиби ҷаласа:

Котиби илмӣ МД «Пажӯҳишгоҳи меҳнат, муҳоҷират ва шуғли аҳоли»

Ҳамдамова Н.У.

Имзои Маҳмадбекзода М.Ш., Васиев Ф.М., Ҳамдамова Н.У. – ро тасдиқ мекунам:

Мудири шуъбаи кадрҳои

МД «Пажӯҳишгоҳи меҳнат,

муҳоҷират ва шуғли аҳоли»-и

Вазорати меҳнат, муҳоҷират ва

шуғли аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон

С.Ш. Султонбекова

Суроғай пажӯҳишгоҳ: 734055, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, хиёбони Борбад 71, e-mail: nii-truda@mail.ru
тел: (+992) 907839645